

Fèlix de Blas presenta:

UN MÓN MÉS JUST

LES CANÇONS DEL PATRONAT PAU VILA

PARETS DEL VALLÈS

*Alguna vegada us heu preguntat per què les
persones tenen dues orelles i una boca?
Si visquéssim en un món on fos més important
parlar que escoltar, tots tindríem dues boques i
una orella.*

*De vegades ens oblidem que és molt més
important escoltar que parlar.
Per això tenim dues orelles i una boca.
A més, la boca pot parlar, però també pot callar,
en canvi les orelles sempre escolten.
M'agradaria que tots aprenguéssim a escoltar de
veritat. La bona música està pensada i feta per
ser escoltada de debò, en silenci. Per tant relaxeu-
vos, poseu-vos còmodes, obriu ben bé les orelles i
disfruteu del meravellós món de la música.*

1 UN MÓN MÉS JUST

Música i adaptació de la Lletra: Fèlix de Blas

Heus aquí alguns problemes que tenen els nens i nenes del Món. Cada infant canta la seva injustícia i totes juntes formen aquesta cançó. Si aconseguíssim que tots els infants l'apreguessin, podríem fer una cadena de nens i nenes prou gran que envoltés tota la Terra. Al cantar aquesta cançó, farien que tothom sabés que avui encara hi ha injustícies i així podríem construir un Món més just.

**Que cantin els nens
que aixequin la veu
que facin a tots escoltar.**

**Que ajuntin les veus
i envoltin el Món,
en ells està la veritat.**

**Que cantin les nenes
que volen un Món,
un Món amb justícia per tots.**

**Que cantin pels nens
que no cantaran
perquè no tenen pau.**

*Jo canto perquè em deixin viure.
Jo canto perquè somrigui la meva mare.
Jo canto perquè el cel sigui blau.
I jo perquè no embrutin els rius i el mar.*

*Jo canto pels nens que no tenen pa.
Jo canto perquè respectin la selva.
Jo canto perquè el Món sigui feliç.
I jo per no escoltar el soroll del canó.*

Que cantin els nens ...

*Jo canto per no estar trist.
Jo canto per veure el cel ben estrellat.
Jo canto perquè m'estimi tothom.
I jo per estimar a tot el Món.*

*Jo canto perquè sigui verd el jardí.
Jo canto perquè no apaguin el Sol.
Jo canto pel que no sap escriure.
I jo pel que escriu poesies d'amor.*

Que cantin els nens ...

*Jo canto perquè m'escoltin la veu.
Jo canto per veure si els faig pensar.
Jo canto per no veure els defectes.
I jo per veure sempre les virtuts.*

*Jo canto perquè respectin els altres,
Jo canto per poder sempre jugar.
Jo canto perquè no em renyi el pare.
I jo perquè tot el Món sigui més just.*

QUE CANTIN ELS NENS ...

Jo canto perquè em deixin viure. Saki, Pakistan. És un nen que ja des de molt petit havia de treballar tot el dia en una fàbrica de pilotes de futbol. No podia fer altra cosa que treballar, i com que ho trobava injust, cantava per viure.

Jo canto perquè somrigui la meva mare. Tere, Granollers. És una nena que de vegades veia a la seva mare trista, perquè tenia problemes que la Tere no entenia. Com que la nena estava sempre molt contenta, i veia que la mare estava trista, i com que ho trobava injust, la Tere cantava i així li donava alegria.

Jo canto perquè el cel sigui blau. John, Oslo. En John viu en un país on casi sempre hi ha núvols, el cel és gris i plou. A l'escola havia après que a molts llocs del món es pot veure el cel blau i com que ell no el podia veure i ho trobava injust cantava per fer marxar els núvols.

I jo perquè no embrutin els rius i el mar. Maria del Mar, St. Adrià del Besós. És una nena que quan es lleva cada matí i obre la finestra sent molta pudor perquè el riu del costat de casa seva està contaminat. Els seus avis li explicaven que quan eren petits, es banyaven al riu i pescaven truites, però uns senyors que es volien fer-se rics van fer unes fàbriques que embrutaven tota l'aigua del riu. Ella cantava perquè trobava injust que embrutessin el riu i el mar.

Jo canto pels nens que no tenen pa. Vanessa, Montornès. És una nena que els seus pares no tenen feina, no tenen ajudes, i no tenen diners per comprar menjar. Quan surt de l'escola ha d'anar amb els seus pares a demanar almoïna per poder menjar. Ella passava gana perquè no tots els dies podia menjar, i com que els altres nens menjaven cada dia i ho trobava injust, cantava per poder tenir un tall de pa.

Jo canto perquè respectin la selva. Florencio, Brasil. És un nen que viu a l'Amazones i anava a jugar a la selva, amb els animals, en una cabana que li havia fet el seu avi a dalt d'un arbre. Un dia van venir uns senyors i van tallar els arbres de la selva per fer-se rics. En Florencio es va quedar sense selva, sense animals, sense arbres, sense la cabana, i sense un lloc per anar a jugar. Com que ho va trobar injust cantava perquè respectessin la selva.

Jo canto perquè el Món sigui feliç. Sara, Irak. És una nena que ha hagut de deixar de viure al camp, i ha de marxar amb tots els nens a la ciutat concentrats. Resulta que en aquest país els rics es barallen entre ells perquè volen el petroli, i els pares d'aquests nens són obligats pels rics a lluitar als camps. Ell veia que el seu país era infeliç per culpa de la riquesa i com que ho trobava injust cantava perquè el Món fos feliç.

Jo per no escoltar el soroll del canó. Alloshà, Serbia. Era un nen que la gent del seu país es barallava perquè no sabien estimar-se. Va començar una guerra, i una bala de canó va caure al costat de casa seva. A ell no li va passar res, però els seus veïns van morir. A les nits no podia dormir, perquè de vegades tenia malsons i sentia el soroll del canó. Com que va trobar que era una injustícia allò que passava cantava i així els canons callaven.

Jo canto per no estar trist. José María Borja, Valladolid. És un nen que es portava malament, perquè no estimava els altres, no compartia res, es colava a les files, es barallava i feia trampes quan jugava. Només pensava en ell mateix. Els seus companys no volien estar amb ell i es va quedar tot sol. I al estar sol li venia molta tristesa i es posava a plorar. Com que ho trobava injust cantava per no estar trist.

Jo canto per veure el cel ben estrellat. Isaac Barcelona. En Isaac és un nen que una vegada va anar al Pirineu de campaments, i en una nit freda i silenciosa va sortir a veure el cel. Va veure milers d'estels, la Via Làctea, planetes i fins i tot algun satèl·lit artificial. Va quedar molt impressionat al veure aquell espectacle i quan va tornar a la ciutat, va sortir al balcó per veure les estrelles. Al haver la llum dels carrers, edificis, fàbriques i carreteres, només va poder veure tres o quatre estels. Com que ho trobava injust cantava per veure la foscor de la nit.

Jo canto perquè m'estimi tothom. Joseba, Pamplona. Er a un nen que estimava molt poc els seus amics, pares i germans. Només pensava en ell mateix i volia que els altres l'estimessin. No se n'adonava que no podia rebre si ell no donava. Ell ho trobava injust i per això cantava. Una amiga seva que es deia Esperança el va sentir i va cantar.

Jo per estimar a tot el Món. Esperança, Pamplona. Era una nena que li agradava molt observar el comportament dels nens, nenes, homes, dones, i tota la gent que podia veure. Va observar que hi havia gent que estimava i gent que no. Se'n va adonar que la millor manera de ser estimat, és estimant als altres, i com que trobava injust que en Joseba i la gent no ho sabés, cantava per dir que estimant un serà estimat.

Jo canto perquè sigui verd el jardí. Chus, Monforte de Lemos. És un nen que vivia en un poble on hi havia molts camps i jardins verds. Després d'anar a escola anava a portar el berenar al seu avi que feia pasturar el seu ramat de vaques i ovelles. Els rics construïen cases en els prats i camps, i cada dia hi havia menys camps per anar pasturar. Va pensar que quan ell fos gran i fes de pastor no tindria camps per anar amb el seu ramat, i com que ho trobava injust cantava perquè el jardí fos sempre verd.

Jo canto perquè no apaguin el Sol. Marcel, Timor. És un nen que no entén perquè s'ha pagat el Sol. Resulta que per culpa de la guerra van tirar una bomba a la seva ciutat. A ell no li va passar res perquè estava en un refugi, però la força de la bomba va ser tan gran, que es va cremar la ciutat i van estar dos mesos amb fum i cendres al cel. Estava tot el dia fosc i feia molt fred. Les plantes i els animals es van morir. En Marcel cantava perquè trobava que era injust que algú hagués apagat el Sol.

Jo canto pel que no sap escriure. Jambo Kumji, Camerun. És un nen que al seu poble no hi havia escola i no sabia llegir ni escriure. Tenia un amic en el poble del costat, i es veien pocs dies a l'any perquè per anar d'un poble a l'altre tardaven dos dies. El seu amic anava a l'escola i com que sabia escriure, li enviava cartes per deixar-li misatges, però en Jambo no entenia aquells papers amb dibuixets. Com que ell no podia anar a l'escola, i ho trobava injust cantava perquè fessin una escola al seu poble.

I jo pel que escriu poesies d'amor. Luichi, Itàlia. Aquest nen estava enamorat d'una nena de la seva classe. Ella no li feia cas perquè en Luichi, per fer-se el fatxenda, deia que era molt fort, es barallava amb els companys i deia males paraules. Després de lle-

gir un llibre de contes, se'n va adonar que aquella no era la manera de comportar-se. Així, va decidir escriure poesies d'amor a la seva estimada. La nena es va enamorar de'n Luichi, i com que trobava que era injust que l'altra gent no ho sabés, cantava per els que escrivien poesies d'amor.

Jo canto perquè m'escoltin la veu. Kevin, Mollet. És un nen que a casa seva sempre hi havia la televisió posada. Els pares, quan arribaven de treballar estaven cansats i no tenien ganes de jugar amb els seus fills, ni de fer els deures, ni de parlar, posaven la televisió. En Kevin tenia moltes ganes d'explicar les coses que li havien passat a l'escola, però amb el soroll de la tele, no se sentia res. Ell tenia amics que jugaven i parlaven amb els seus pares i com que ho trobava injust, cantava perquè l'escoltessin.

Jo canto per veure si els faig pensar. Montse, Maó. És una nena que els seus pares estaven tot el dia preocupats perquè tenien problemes. Ella els escoltava i veia que estaven tota l'estona queixant-se, i queixant-se. La Montse havia après a l'escola que pensant i reflexionant es trobaven solucions als problemes. Ella cantava per fer adonar als pares que pensant s'arreglen les coses.

Jo canto per no veure els defectes. Júlia, Barcelona. La Júlia tenia un amic que es deia Manel, que era un nen que es dedicava a observar els seus amics.. Ell sabia que totes les persones tenen una part bona i un altra no tan bona en el seu caràcter i en el seu comportament. Ell només es fixava en la part no tant bona i es dedicava a explicar als altres els defectes de la gent. Un dia la Júlia li va dir que així no ajudaria a ningú a millorar i com que en Manel no ho sabia i ho trobava injust cantava perquè tothom ho sabés.

I jo per veure sempre les virtuts. Manel, Barcelona. En Manel, després de sentir el que li va dir la Júlia, va provar de no veure els defectes de la gent i va veure que així ajudava els altres. S'en va adonar que veient les virtuts, potenciava la part bona de les persones i així els ajudava a millorar. Com que en Manel sabia que no tothom veu les virtuts i ho trobava injust, cantava perquè tothom vegi les virtuts.

Jo canto perquè respectin els altres. Bakari, Jaca. És un nen del Senegal que vivia a Jaca. Una vega uns nois del poble el van pegar amb les mans i amb els peus perquè no acceptaven que algú fos diferent d'ells. Ell no entenia que un no pogués respectar l'altre pel color de la pell i com que ho trobava injust, cantava perquè la gent es respectés.

Jo canto per poder sempre jugar. Fernando, Manila. És un nen que quan estava a l'escola la mai no feia la feina, no volia treballar. La seva mestra el castigava a l'hora del pati a fer la feina, i després, a la tarda, havia de fer tata la feina que no havia fet a l'escola. Així no podia mai jugar amb els amics i com que ho trobava injust, cantava per poder jugar.

Jo canto perquè no em renyi el pare. Estel, Sabadell. És una nena que quan sortia d'escola se n'anava amb el seu pare a berenar al bar, mentre els seus amics anaven al parc a jugar. El pare estava molta estona a la barra i també jugava amb les màquines. Quan arribaven a casa el pare se'n adonava que s'havia gastat tots els diners i es posava molt nerviós. Llavors s'enfadava amb la seva filla, la renyava i la castigava sense raó. Com que ho trobava injust, cantava perquè el seu pare no la pegués.

I jo perquè tot el Món sigui més just. Pau, Parets del Vallès. En Pau és el músic que s'ha encarregat de recollir les experiències dels nens i nenes del Món, i com que ha vist que encara avui hi ha injustícies, va fer la cançó perquè la cantin tots els infants així poder fer un Món més Just.

2 ESTIMA, QUE AIXÒ MAI NO FA MAL

Música: M. Reynolds. Adaptació: Xesco Boix.

Si en seria de fàcil la vida si tothom cregués la tornada d'aquesta cançó. Aquesta cançó, a ritme de swing, pretén ser un petit homenatge al gran Xesco Boix, un mestre de mestres, que anava per les escoles on no feien música, a cantar cançons als nens i nenes, perquè pensava que cap infant no havia d'estar privat de la música. Aquesta cançó, com tantes d'altres, va ser popularitzada per ell. Gràcies per les teves cançons, Xesco.

*Qui molt abraça poc estreny,
qui no s'atura arriba lluny.
Gota i gota sempre ha fet un gorg,
qui tot ho vol tot ho perd.*

**Estima, estima que això mai no fa mal,
mai no fa mal, mai no fa mal.
Estima, estima que això mai no fa mal
És un remei com cal.**

*Mai no és tard si el cor és jove,
aquell que busca sovint troba.
Així m'agrada, m'agrada la gent,
les mans fredes i el cor calent.*

Estima, estima ...

*De mica en mica s'omple la pica
aquesta campana pica i repica,
pica i repica, repica ben fort.
Esbotzar l'absurd fins deixar-lo mort.*

Estima, estima ...

*La vaca més negra d'un negre que espanta,
aneu-la a munyir i us darà llet blanca.
S'ha ben demostrat arreu i arreu
la unió fa la força, l'amor no té preu.*

**Estima, estima que això mai
no fa mal, mai no fa mal, mai
no fa mal.
Estima, estima que això mai
no fa mal.
És un remei com cal, és un
remei com cal.
ÉS UN REMEI COM CAL !**

Xesco Boix Sant Privat d'en Bas 1978

3 LES PETITES LLAVORS

Música i lletra: Fèlix de Blas

Basada en el conte " Historia de unas semillas" vaig fer una cançó que va ser molt ben rebuda per tota la mainada. Ara la podeu cantar i ballar a ritme de txà-txà-txà.

**Hi havia una vegada cinc llavors
d'aquelles que quan creixen surten flors.**

**Estaven avorrides dins d'un sac a la foscor,
després de molt pensar van decidir
fer una reunió.**

**Van parlar, del seu futur.
Van somiar, en l'endemà. (bis)**

*La Civadeta, que era molt inquieta
volia que un pagès al seu camp la sembrés.
El fort vent se l'enduria viatjant veient ciutats,
llacs, boscos, rius, muntanyes, paisatges ben nevats.*

*"Em dic Margarideta i vull viure en un jardí
d'aquells on corren, juguen els infants petits.
La gent descansa en aquest parc tan florit.
Tothom parla i passeja, tothom és molt feliç."*

*La Roseta va dir que volia estar en un balcó
envoltada d'altres plantes, cada dia veure el Sol.
Estaria amb una àvia que la mimaria molt
després de regar-la sentiria bona olor.*

*La Ganduleta va dir que en el sac estava bé
dormint tot el dia sense fer res de res.
Li feia mandra creïixer i no volia treure arrels.
"No vull esforçar-me, no vull aprendre res."*

*l'Alzineta va dir que volia florir,
treure les arrels, creïixer dia i nit.
Així ser molt forta i poder donar fruits
amb altres llavors per poder tenir fills.*

**Van pensar que és bonic
sortir del sac i fer amics.
La Ganduleta es va adornar
la despertaren i li van dir:**

**"Però Ganduleta, fes un esforç
les llavors volen ser flors.
Si et quedes aquí sense fer res de res.
Qui t'estimarà ? Ningú sabrà qui ets."**

**I un cop aquí, van descansar
i van somiar que l'endemà
les plantaven i les regaven.
La Ganduleta va canviar de pensar.**

*Me n'he adonat,
que estimar és bonic,
fora del sac,
Jo vull florir,
donar molts fruits,*

**Per fi has pensat?
Més que bonic!
seré feliç. I tan feliç!
És clar que sí.
Llavors i fruits.**

**Aquesta és la teva millor nit.
Aquesta és la meva millor nit.
Aquesta és la nostra millor nit**

**Si ets Ganduleta, fes un esforç
les llavors volen ser flors.
Si et quedes aquí sense fer res de res.
Qui t'estimarà ? Ningú sabrà qui ets."**

4 TRAJINANDO CAFÉ

Música i lletra: Òscar Font

A la vida el que realment és important no és el que fas sinó com ho fas. El meu amic Òscar explica com un home era feliç portant sacs de cafè amunt i avall. Si el teu esperit és feliç amb poca cosa et pots sentir plè.

*Voy a contar una historia
pa que la cuente a la gente después
hagan silencio señores
señoras y niños también, que empiezo ...*

*Había una vez en Colombia
un hombre llamado Jiménez Cortés
que trajinando con su mula
llevaba sacos de café, cantando*

**Qué feliz, qué feliz
qué feliz trajinando café
qué feliz, qué feliz
pa que se lo tome usted, qué rico**

**Qué feliz, qué feliz
qué feliz trajinando café
qué feliz, qué feliz
pa que se lo tome usted**

*Si un dia me fallan las piernas
no podré trajinar sacos de café
me iré de viaje con mi mula
viviendo de lo que gané y cantando*

Qué feliz...

*Pero por cosas de la vida
quizás el trabajo quizá una mujer
perdió la cabeza un buen dia, pues
lo vieron en un cabaré, cantando*

Qué feliz...

*Si pide un cortao con azúcar moreno
y encuentra que el gusto es más rico que ayer
no piense que es suerte o una coincidencia
será que el café es de Jiménez Cortés.*

Qué feliz...

5 BRÈTOL'S BLUES

Música i lletra: Fèlix de Blas

Una vegada un nen estava tot sol al pati plorant perquè ningú volia estar amb ell. Com que estava molt trist, cantava un blues, i els seus amics li van dir que si canviava podria cantar un Rock&Roll, que no és més que un blues tocat depressa i alegrement. Tots tenim a dintre nostre un brètol. Hi ha gent que el té molt gran i hi ha qui el té més petit. Vull que aquesta cançó serveixi per fer que el brètol que tenim a dintre sigui cada cop més petit fins que desaparegui.

*Jo canto aquest blues
perquè estic molt trist.
Jo canto aquest blues
estic moix i ensopit.
No vull tornar a pensar
que sóc infeliç.*

*Jo sempre em barallo,
i em colo a les files.
No deixo les joguines,
quan puc dic mentides.
Resulta que em castiguen
i no se perquè.*

*Ara estic tot sol
ningú em vol escoltar,
jo no tinc amics,
tinc ganes de plorar
i és per això que jo canto
aquest blues tan trist.*

*Però nen no siguis brètol,
caram quin noi més brètol.
No veus que és absurd
ser així tan tossut.
Si estimes de debò, podràs cantar un Rock&Roll.
Podré cantar un Rock&Roll ?.*

*Jo canto aquest blues
perquè estic molt trist.
Jo canto aquest blues
estic moix i ensopit.
Si deixes de ser un brètol, (Si deixo de ser un brètol)
No estaràs tan trist (No estaré tan trist.)*

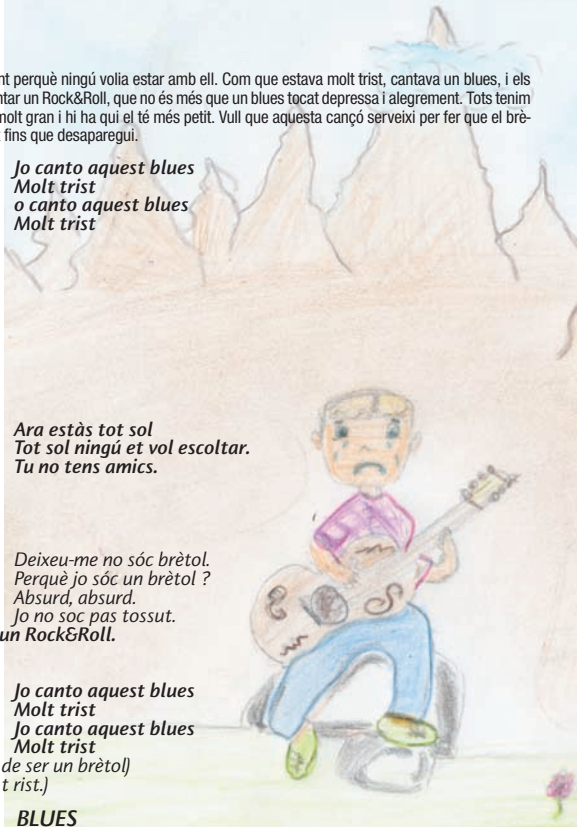
*Jo canto aquest blues
Molt trist
o canto aquest blues
Molt trist*

*Ara estàs tot sol
Tot sol ningú et vol escoltar.
Tu no tens amics.*

*Deixeu-me no sóc brètol.
Perquè jo sóc un brètol ?
Absurd, absurd.
Jo no soc pas tossut.*

*Jo canto aquest blues
Molt trist
Jo canto aquest blues
Molt trist*

BLUES

6 ROCK CELESTIAL

Música i Lletra: Paolo d'Arbitrio.

Aquí tenim enregistrada una nadala inèdita a ritme de Rock. Al cel tothom ballava el rock per celebrar el naixement de Jesús.

*Els dos àngels petits
ballant el rock estan,
sobre un gran núvol blanc
i una estrella fugaç.*

*El cel és una festa
no se perquè serà,
diuen que a Betlem,
el Nen ha nascut ja.*

**Rock celestial,
Rock celestial
Pau a la Terra
i a la Humanitat.
Què és el que passa ?
Perquè tan soroll ?
el nen Jesús ha nascut.**

*Els Tres Reis de l'Orient
camí van de Betlem
rere una estrella alegre
que balla el rock molt bé.*

*Melcior vol imitar-la,
Gaspar no ho fa pas bé
i Baltasar amb ritme
balla sobre un peu.*

Rock celestial ...

*Pastors i pastorettes
s'acosten al portal
i l'àngel els ensenya
la forma de ballar.*

*El nen Jesús somriu,
Maria alegre està
veient a Sant Josep com balla
el Rock de Nadal.*

Rock celestial ...

7 COP DE BASTÓ

Música: Fèlix de Blas. Lletra de Mireia Sánchez i Mayka Juárez.

Cantarelles del tió en hi ha molíssimes. Però cap com aquesta on explica la veritable llegenda del tió. Gràcies a la lletra de la Mireia i la Mayka, i a la veu de la Marta Rubio, ara la podem cantar i ballar a ritme de salsa, mentre donem cops de bastó al tió.

*Fa molts anys a Catalunya
dos pagesos van trobar
una soca d'arbre a terra
prop del dia de Nadal.*

*Dia vuit de desembre,
la Puríssima celebrem
porteu la soca a casa
i a la cuina la posem.*

*- Què farem d'aquesta soca ?
- Un bon foc ens pot donar !
- Posem-li una una manteta
i donem-li de menjar.*

*- Què farem d'aquesta soca ?
- Què farem d'aquest tió ?
- Li donarem molta teca ;
blat garrofa i carbassó !*

*Amb la barretina al cap
apatat amb la manta
espantava al gat
i tot s'ho endrapava.*

*Setze dies han passat
i la soca s'ha engreixat.
Van reunir a la família
i també va venir el gat.*

*- Què li passa a aquesta soca ?
- S'ha engreixat com un tibal.
- Ja no passa per la porta !
Deu ser plena de regals.*

*- Què li passa a aquesta soca ?
- És la revetlla de Nadal !
- Què farem perquè s'aprimi ?
Donar-li un cop de pal.*

*Els pagesos ho van fer
vet aquí quina sorpresa.
La soca d'aquell bosquet,
els cagava figuretes.*

*Varen cantar la cançó
que sabien del tió ;
I la soca va cagar
neules, cava i turró.*

**El tió cagarà
molts regals pels infants.
El tió cagarà.
Fot-li un cop de bastó !**

*Els nens s'emocionaren
i continuaren picant
a veure si aquella soca
els donava algun regal.*

*Li quina meravella !
La soca tornà a cagar
els donà llaminadures
i joguines per jugar.*

El tió cagarà ...

*Tronc de Nadal
caga figures i vi blanc.
No cagos arengades
que són molt salades.
Caga turrons,
que són més bons.*

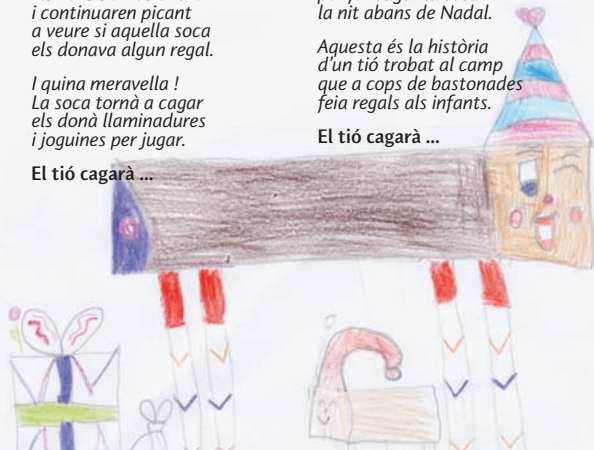
*Caga tió, avellana i turró
sinó cagues res
un bon cop de bastó !*

El tió cagarà ...

*Ara el dia 24
els infants van amb un pal
per fer cagar la soca
la nit abans de Nadal.*

*Aquesta és la història
d'un tió trobat al camp
que a cops de bastonades
feia regals als infants.*

El tió cagarà ...

8 L'AMOR HEM TROBAT

Música i lletra: Mayka Juárez.

Desde sempre les festes han estat acompanyades de música. Heus aquí aquest vals per ballar-lo i cantar-lo mentre celebrem la Diada de Sant Jordi.

*Aquesta és la llegenda
de la nostra nació,
on es narra una història
de tragèdia i amor.*

**Rosa, rosa, rosa
que l'amor s'hi posa.
Rosa, rosa, rosa
l'amor hem trobat.**

*Hi havia un drac
que estava afamat,
es menjava donzelles
per dinar i per sopar.*

Rosa, rosa, rosa ...

*Per allà a prop passava
un cavaller valent,
que li deien Sant Jordi,
salvador de la gent.*

Rosa, rosa, rosa ...

*Va pujar a la muntanya
per anar a matar el drac,
i en una intensa lluita
l'espasa li clavà.*

Rosa, rosa, rosa ...

*Se la sang que en sorgia
una rosa sortí
que es regala a les noies
el vint-i-tres d'abril.*

Rosa, rosa, rosa ...

Aquí tenim un seguit de cançons populars d'animals. Animals que tant fascinen als nens i nenes, i animals que els identifiquen amb la seva classe.

9 MARIETA VOLA, VOLA

*Marieta vola, vola
tu que portes camisola.
Marieta puja al dit xic
que et donaré un confit.
Marieta puja al dit gros
que et donaré un plat d'arròs.
Marieta ensenya'm el camí del cel
que et donaré pa amb mel.*

11 LA PETITA GRANOTETA

*La petita granoteta verda fa, mm, mm,
la petita granotetaaaa, mm, mm
la petita granoteta verda fa,
quan surt a passejar mm, mm.
Les granotes fan xalalala, xalalala, xalalala ,
Les granotes fan xalalala,
quan surten a passejar, mm, mm.*

10 L'ELEFANT

*Mireu allà dalt
en els estels què hi ha.
És un gros animal
que amb bicicleta va.
És un elefant
i doncs què us penseu ?
Té una cua al darrere
i una altra al davant.*

12 CARGOL TREU BANYA

*Cargol treu banya,
puja a la muntanya,
cargol treu vi
puja al muntanyí.
Cargol treu banya,
puja a la muntanya,
cargol bover.
jo també vindré.*

13 LA TORTUGA

*Un, dos i tres la tortuga, la tortuga,
un, dos i tres la tortuga ja no hi és.
Mireu com balla la tortuga, ballaruca, ballarà,
mireu com balla la tortuga, ballaruca, ballarà ...*

14 EL LLEÓ

*El lleó no em fa por
pam i pipa, pam i pipa.
El lleó no em fa por
perquè sóc un caçador
Al matí vull sortir
pam i pipa, pam i pipa.
Al matí vull sortir
per caçar-lo sota un pi.*

15 L'ESQUIROL

*Plim, plim, plim, plim, salta l'esquirol,
plim, plim, plim, plim, i de pressa puja al tronc,
plim, plim, plim, plim, agafa una pinya,
plim, plim, plim, plim i se la menja tot sol.*

16 LES BALENES

Música i lletra: Fèlix de Blas

Aprofitant que els nens petits parlaven d'animals marins vaig fer aquestes dues senzilles cançons. M'agradaria que aquest exemple servis perquè els pares també inventessin cançons pels seus fills. De debò, és molt senzill, només ho heu de provar i ja veureu com us sortirà.

*Les balenes són molt grosses.
Vet aquí quins animals,
van pel mar entre les ones,
busquen peixos per menjar.*

**Les balenes, les balenes, les balenes,
busquen peixos per menjar.**

*Les balenes són molt grosses
molt, molt grosses de debò
cent quaranta-quatre tones
pesen com quatre camions.*

**Les balenes, les balenes, les balenes,
pesen com quatre camions.**

*Blaves, blanques també negres
van saltant pel mig del mar
la cançó de les balenes
canten per poder parlar.*

**Les balenes, les balenes, les balenes,
canten per poder parlar.**

17 ELS POPS

Música i lletra: Fèlix de Blas

*Els pops són uns animals
una mica especials
que sempre neden al mar.*

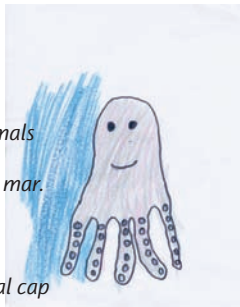
**Pops, pops, pops
pops, pops, pops.**

*Vuit peus que estan al cap
serveixen per agafar
tot el que es poden menjar.*

**Pops, pops, pops
pops, pops, pops,**

*Si un peix se'l vol menjar
molta tinta deixa anar
i així es pot escapar.*

**Pops, pops, pops
pops, pops, pops,**

18 ELS DINOSAURES

Música: Shelton Brooks. Lletra: Fèlix de Blas

Els dinosaures és un tema que fascina als nens. D'un tema estàndard de jazz vaig escriure aquesta cançó, i aquí ha quedat enregistrada com un petit homenatge a Louis Armstrong. Interpretada, al més pur estil del jazz de Nova Orleans, per en Ricard Gili, un gran divulgador de la música de jazz i un dels millors imitadors a la trompeta i a la veu d'en Louis Armstrong.

*Els dinosaures
van existir
ara ja fa
molts milions d'anys.*

*Eren immesos,
grans i petits.
Eren els reis
de tot el món.*

*Al bosc vivien
en grans ramats.
Feien uns crits
més for ts que els trons.*

*Però un mal dia
es van extingir,
del cel va caure
un meteorit.*

Scat ...

19 BLANC I BLAU

Música de Fèlix de Blas. Lletra d'Antoni Bertran i Alegrí.

D'una lletra escrita fa 25 anys, vaig fer aquest Himne del Club de Handbol Parets a petició de la Cristina de l'Ampa. Ara que el club ha fet 50 anys, el millor regal, aquest himne perquè pugui guanyar molts títols més. Moltes Felicitats !!

*Blanc i blau símbol esportiu,
colors d'un Club del nostre poble:
És blau d'un cel que amb goig somriu
i blanc d'una puresa noble.*

**És el Club Handbol de Parets,
l'equip que tots molt en gaudim.
“Pilota a mà” d'uns joves vailets
que per molt braus els aplaudim.**

VISCA ! VISCA ! *aquest “joc de mans”.*
VISCA ! VISCA ! *el club paretà.*
VISCA ! VISCA ! *els petits i grans
d'aquest veterà club vallesà.*

*Un cavall respalla l'Escut
i els quatre pals que ens fan catalans.
Emblema que ell sempre ha viscut
les victòries més triomfants.*

*És el Club Handbol de Parets,
l'equip que tots molt en gaudim.
“Pilota a mà” d'uns joves vailets
que per molt braus els aplaudim.*

VISCA ! VISCA ! *brillant “blau i blanc”.*
VISCA ! VISCA ! *el nostre neguit.*
VISCA ! VISCA ! *l'esperit prou franc
envers el nostre valent equip.*

**CORATGE, SENY, FORÇA I PIT !
Mai no us tindrem en el oblit !**

20 MAMBO NYAMBO

Música i Lletra: Fèlix de Blas

Heus aquí una cançó ben senzilla per riure i per ballar-la a ritme de mambo.

**Sí, sí, sí, sí,
sí, sí, sí, sí,
sí, sí, sí, sí.
No.**

Sí, sí, sí, sí ...

*Li, li liri li,
li, li liri li,
li, li liri li.*

Cara de pernil.

*Lo, lo loro lo,
lo, lo loro lo,
lo, lo loro lo.
Ets més lleig que
un cigró.*

**No, no, no, no,
no, no, no, no,
no, no, no, no.
Sí.**

*La, la lara la,
la, la lara la,
la, la lara la.
Cara de bacallà.*

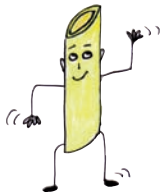
*Li, li liri li,
li, li liri li,
li, li liri li.*

Sembles un pastís.

Sí, sí, sí, sí ...

*Lu, lu luru lu,
lu, lu luru lu,
lu, lu luru lu.
Cara de yogurt.*

*La, la lara la,
la, la lara la,
la, la lara la.
Sembles un entrepà.*

**Sí, sí, sí, sí.
Mambo, nyambo.
Sí, sí, sí, sí.
No.**

*Lu, lu luru lu,
lu, lu luru lu,
lu, lu luru lu.
Sembles un ou dur.*

Sí, sí, sí, sí ...

*Le, le lere le,
le, le lere le,
le, le lere le.
Cara de llonguet.*

**No, no, no, no.
Mambo, nyambo.
No, no, no, no.
Sí.**

**Sí, sí, sí, sí.
Mambo, nyambo.
Sí, sí, sí, sí.
No.**

*Le, le lere le,
le, le lere le,
le, le lere le.
Sembles un fuet.*

*Lo, lo loro lo,
lo, lo loro lo,
lo, lo loro lo.
Cara de macarró.*

**No, no, no, no.
Mambo, nyambo.
No, no, no, no.
Sí.**

21 CANT DE JOIA

Música: L.V Beethoven

No cal ser Beethoven per fer de músic. Aquest és un petit exemple del treball de tècnica instrumental que fem a l'aula. La diversitat d'instruments fa que el tema sembli interpretat per una orquestra de veritat.

22 BEN SEGUR QUE TU RIURÀS

Música i lletra: Fèlix de Blas

El sol fet d'estar a l'escola i observar els alumnes et dona prou elements per fer una cançó. He aprofitat històries quotidianes reals per riure i fer aquesta rumba.

*Calleu tots quan digui tres !
sinó us portaré a P3.*

- Super 3 ! -*Qui ha dit això ?
que se'n va a direcció.*

*De vegades enmig de classe
dos nens no paren de discutir.
Posa un un tros del seu colze,
a la taula del seu veí.*

*L'altre diu que li fa fàsig
aquest nen no el vull tocar
cadascú té la seva taula,
i si em toques m'infectaràs.*

**- Tira nen cap allà.
- Tira nena cap allà.
- Tira nen cap allà.
De la ratlla no pots passar.**

**- Tira nena cap allà.
- Tira nen cap allà.
- Tira nena cap allà.
Ai quin fàstig, no et vull tocar.**

*Ai senyors si us plau, quin drama,
molt sovint al desfilar.
Un es cola de la fila,
l'altre no el deixa passar.*

*Se li escapa una patada
i el fa ensopegar.
Cau a terra i en cau un altre,
mitja fila boca avall.*

**No et colis nen mai més,
no et colis nen mai més,
No et colis nen mai més,
ja veuràs que no hi guanyes res.**

**No et colis nen mai més,
no et colis nen mai més.
No et colis nen mai més,
Perquè els últims seran primers.**

*Quan els nens estan al pati,
tenen moltes ganes de jugar.
Sempre hi ha els que s'avorreixen
i els que són entremeliats.*

*Uns amb aigua fan el riu Tenes
dos que es tiren l'entrepà.
Un que llença globus plens d'aigua.
Això ja no es pot aguantar !*

*“ Vine nen cap aquí,
vine nen, vine amb mi.
Vine nen cap aquí,
a la olivera tu amb mi!*

*Vine nen cap aquí,
vine nen, vine amb mi.
Bon minyó sempre seràs.
Cent vegades ho copiaràs!*

**A l'Escola passen històries,
de vegades prou singulars.
És segur que tots vosaltres,
hi heu estat embolicats.**

**Qui no ha pensat mai això:
- Caram nois, quins disbarats.
Si t'ho mires amb bon humor
ben segur que tu riuràs.**

**Tira nen cap allà,
de la ratlla no pots passar.
No et colis nen mai més,
perquè els últims seran primers.**

**Vine nen cap aquí,
a l'olivera tu amb mi.
Si t'ho mires amb humor
ben segur que tu riuràs,
ben segur que tu riuràs,
ben segur que tu riuràs.**

CRÉDITS:

UNOMÓNIES JUST

Guitarra, tuba, claus i esquetil: Félix de Blas, Bongós: Alfred Borau. Els solistes en ordre d'aparició: Ariadna Garrido, Oscar Prieto, Noelia Homigo, Núria Criado, J. Lluís Fernández, Javier Rodríguez, Denisa Alexandra, Sofia Jiménez, Marcos, Francisco: García, Adriá Serrano, Mariela Sofía Martínez, Sandra Torresles, Laura Moreno, Josep Ruiz, Alex Munición, Ignasi Navarro, Yáiza Hernández, Raul Parente, Albert Huguet, Laia Moragrega, Eric Albanán, Laura Morollo i Félix de Blas. Cor: Marta Abadajoz, Pérez, Mireia Amel Sempere, Oscar Cubota Ortega, David Cufiado Sáez, Daniel Duran Zamora, Francisco Eduard García, Alba García González, Andrea Heredia Rey, Alex Hermoso Artobó, Federico Leandro Janssens, Jennifer Jiménez Mellado, Alexander Sebastian Kals, Cèlia López Monteaugue, Alicia López González,

David Moreno Esteban, Montserrat Ortega Gómez, Erika Pérez Del Río, Judith Pérez Rodríguez, Tania Pina Navarro, Adriá Rodríguez Martínez, Baei Elezer Rojas Denis, Francisco Romero Ramos, Piti Ruiz Alonso, Adrián Serrano López, Elsa Formisano, Sara puig, Natalia Dos Reis, Laura Saladich, Esther Alcaraz Villegas, Sergio Aparicio Ramirez, Adria Berbegal Blum, Tony Bryan Cedeno Mendoza, Andrea Galan Madrinal, Alex Gómez Hermoso, Sandra Guillen Guerrero, Alex Hermin Cardocho, Alejandro Juan Posa, Ana Claudia Marin Guerra, Mariela Sofía Martínez Pino, Adria Martínez Dalmau, Anna Moragrega Fariés, Raul Moral Forts, Aida Morales Hernández, Felipe Andrés Morales Avila, Paula Muñoz Jiménez, Elsa Muñoz Butrago, Judith Oltra Ninou, Miguel Angel Palma Ollas, Joel Ramirez Martín, Sergio Rodríguez Martínez, Adrián Ruiz Gallego, Marc Solà Vázquez, Elisabet Subirats Carrascal. Dibux d'Esther Nicolás.

ESTIMA QUE AXÓIMAN NO FAMILIA

Bateria, baix elèctric, guitarra i fluta soprano: Félix de Blas. Cor: Claudia Aparicio Jiménez, Ansa Artbau Medina, Oriol Baena Crespo, Iñaki Calleja Crespo, Laura Carbonero Miranda, Yáiza Contreras Malagón, Andrea Cathaysa Del Tordo Dahan, Adriá Duran Florido, Albert Huguet Dominguez, Miriam Jiménez Mellado, Eric Martínez Vega, Sergi Martínez Vega, Xavier Mena Cabeza, Sara Miquelés Vallé, Xavier Miras García, Ignasi Navarro Suetet, Rooló Pérez Sánchez, Alejandro Pina Pérez, Alessandro Polcaro Corrales, Lidia Ponce Carmona, Nira Prats Armon, Kevin Robles Rodríguez, Sara Saevedra Gata, Nadin Torres Garrido, Judith Alveas Castro, Andrea Anas Secades, Carlos Baños Soltero, Raul Estrella Vega, Marta García Estévez, Elsa Formisano, Anna Montserrat Gariga Bustamante, Nerea Gomara Ruidor, Yáiza Hernández Lara, David Inuela Moreno, Zeus Antonio Jorquera Ramirez, Jose Daniel Macaco Fernandez, Marina Matos Canajal, Joshua Morales Santalucia, Guillermo Municao Serrano, Raul Parente Melero, Laia Pérez Zapata, Nelia Ponce Carmona, Nereida Rodríguez Martínez, Yasmine Rodriguez Galán, Cristina Romero Aranda, Marc Sampardo Vida, Marina Soto Sánchez, Adriana Vero Sánchez, María Vergés Bueso, Piti Vinales Pérez, Josep Ruiz, Sandra Torresles, Laura Morollo, Eleazar Muñoz i Eric Albanán. Foto de Josep de Blas (de Lorenzo).

LES PETITES LLAVORS

Peccusó, baix piano i veu: Félix de Blas. Les llavors en ordre d'aparició: Pilar Pernaú, Mireia Sánchez, Susanna García, Montse Morote i Núria Duró. Cor: Julia Bertolin, Aiel Aguilera Orozco, Alejandro Anuti Fariás, Sabah Barkani, Ángela Beltrán León, Jennifer Castedo Esteras, Juan Companys Pinar, Erik Dominguez Duran, Pau Gómez Miquel, Judith González Álvarez, Daniel Guerrero Luridó, Adriana Carolina Kals, Ignasi Navarro Serrano, Gerard Martínez Capodella, Marc Morales Lafont, Laura Moreno Mercader, Alex Munición Serrano, Sandra Ribón Medina, José Manuel Rodríguez Ruiz, Marcos Romero Amador, Ana Santiago Gultart, Carlá Viesla Avilés, Sara puig, Natàlia dos Reis, Elsa Formisano, Laura Saladich, Mounam Barkani, Anna Blanch Utrera, Xavier Bosquillon Chinchilla, Juan Bustamante Saladichs, Jorge Caro Martínez, Clara Cebrán Larrea, Alejandro Delgado Martínez, Daniel Fernández Díaz, Andrea Flores Méndez, Diana González Matos, Sandra Jiménez Castillo, Sara Mateos Rodríguez, Jordi Molina Guzmán, Esther Nicolás Gat, Anais Otero Valverde, Raul Ramos Palos, Mónica Rodríguez Salvador, Sergi Rodríguez Lopera, Josep Ruiz Vargas, Andrea Salas González, Sandra Torresles Benitez. Dibux de Sergio Rodriguez.

TRAININDO CAFÉ

Claus: Xavier Miró. Congues: Teresa Hernández. Trombó esquetil i veu: Óscar Fort.Tres cubú: Jordi González. Marimba: Laura Xueta. Tuba: Félix de Blas. Cor: Natalia Dos Reis, Elsa Formisano, Laura Saladich i Sara Puig. Dibux de Nelia Ponce.

BRETOL'S BRILLES

Teclet (baix i orgue Hammond), guitarra, harmònica i veu: Félix de Blas. Cor: Elsa Formisano, Natalia Dos Reis, Sandra Puig i David Inuela, Josep Ruiz, Sandra Torresles, Eric Albanán i Laura Morollo. Dibux d'Adriana Vero.

ROCK CELESTIAL

Bateria, baix elèctric, guitarres elèctriques i veu: Félix de Blas. Cor: David Inuela, Josep Ruiz, Sandra Torresles, Eric Albanán Guerrero, Bárbara Bonet Ortega, Abel Cubota Ortega, Alberto García González, Gemma Gómez Padell, Rocio Guerrero Herrera, Cristian Hernández Rangel, Tatiana Martorell Carbonell, Amira Meghnaia, Gerard Mena Cabeza, Daniel Montes Argüelles, Laura Morollo Redondo, Citlra Peña Sarr, Jaio Pérez Muñoz, Aaron Pérez, Das Dones, Iñan Ribón Medina, Eric Riquelme Pao, Javier Sánchez Guisasa, Inés Abaco Martín, Juan David Arcoñegas Alejo, Leonardo Daniel Anuti Fariás, Victor Contreras Malagón, Judith Criado Tortajada, Pol Domènec Llorens, Sergio García García, Alejandro Giner Azor, Paola Carolina Ledesma Cabrera, Laia Moragrega Fariés, Eleazar Muñoz De La Nave Mora, Cristina Olmo Romero, Andrea Rivero López, Victor Rodríguez Carrasco, Belén Romero Muñoz, Laura Segovia Torres, Héctor Solà Vázquez, Eva Vallé Fernández. Dibux de Leonardo D. Anuti.

COP DE BASTÓ

Veú, Marta Rubio. Peccusó, baix piano i veu: Félix de Blas. Cor: Teresa Beltrán León, Judith Barnes García, Denisa Alexandra Bolhais, Joel Castillo Elias, Eduard Cubota Guasch, Josep Lluís Fernandez Vera, Aleix Figuerola Cruz, Marel Gómez Miquel, Rosario González Rubio, Audrey Manzano Nocoza, Aida Medina Perelló, Andrea Milgosa Rodriguez, Marta Reverter Nombro, Angel Verges Sarr, Francisco Javier Rodriguez Bravo, Andrea Serra Torres, Eric Vellázquez Nombro, Alex Vergés Maturana, Aurora Vicente Sánchez, Andrea Viesla Avilés, David Volant Jansana, Eric Albanán, Laura Morollo, Josep Ruiz, Sandra Torresles, Estela Álvarez Santamaría, Ramon Aparicio Jiménez, Yáiza Ayora García, Andrea Bonet Ortega, Judith Cuestas Martín, Sara Fernández Montes, Mar Jordà Hernández, Angel Osbado Juezar Pérez, Lorena Mancho De La Fuente, Miquel Nicolau Gómez, Sergio Rodríguez García, Sofia Jimen Rodriguez, Javier Rodriguez Moya, David Román Jollán, Mónica Romero Aranda, Daniel Ruiz Sora, Miriam Sánchez Perra, Antoni Vergés Mestres, Victor Vinales Pérez, Kevin Zafra Aguilera. Dibux de Jennifer M. Conforme.

L'AMOR HEM TROBAT

Veú: Mayka Juárez. Mandolina: Guillermo Alcariz. Acordió: Toni Cuesta. Guitarrot mexicà: Félix de Blas. Cor: Cristian Bahías Rodríguez, Yessica Baraco Sanchez, Daniel Carrillo Orozco, Alor Cid González, Mar Cortés Martínez, Núria Criado Tortajada, Isaac Fané Ardió, Pau Galán Madrinal, Judith Garcia Alvarez, Sandra Hidalgo Martín, Mireia Jiménez Casamian, Laia Juárez Martínez, Raul Juárez Ortega, Sergi López Nadal, David Lozano Cuencaella, Victor Martínez Amador, Magdalena Aranda Martínez Pino, Luis Martos Ruiz, Alejandro Mendéndez Martínez, Marc Miquelés Vallé, Alex Moreno Linares, Estela Peña San, Abril Prieto Bonagrana, Irene Rodríguez Carrasco, Guillem Ruiz Pérez, Laura Morollo, Sandra Torresles, Victoria E. González, Sandra Nogués, Vera Medina, Devonah Anca González, Adrián Anuti Jaballera, Jonathan Barreiro Gutiérrez, Nán Berrio Alba, Mar Bley López, Jennifer Mariana Conforme Mendija, David Corchero Martínez, Marta Fernández Amador, Adelina Garrido Grau, Guin Ginesta Abujá, Marco Godoy Berlez, Esther Herranz Del Valle, Nèlia Homigo Valle, Aderahraman Meghnaia, Blanca Naomi Nersu, Óscar Pascual Delgado, Lidia Ramos Alfonso, Noelia Riel Sarriau, Pau Ruiz Pérez, Daniel Ruiz Do Nascimento, Dulce Eliam Salazar Ambite, Adriá Souto Polanco, Juan Pedro Tello Urquiza, Aleix Vichex López. Dibux de Raul Parente.

MARIETA VOLA VOLA

Piano: Félix de Blas. Cor: Sara Aparicio Ramírez, Andy Barrientos Escobar, Andrea Bernes García, Joel Covas Avellano, Birtou Diakité, Pau García Gutiérrez, Laura García Rodríguez, Sergio Giner Azor, Raúl González Torres, Eric Guerra Sánchez, Ana Gracia Horno Valls, Nicolás Gonzalo Janssens, Juma Jawo, Sara Jiménez Castillo, Sara Martínez Zarco, Zakaria Meghacoua, Claudia Moreno Esteban, Laura Olmedo Delgado, Francesc Reverter Palomar, Paula Rodado Megias, Eloy Roman Jarillo, Saúl Ruiz Galego, Jairo Rolando Zambrano Mendoza. Dibux d'Andy Barrientos.

L'ELÉFANT

Guitarra i trompeta: Félix de Blas. Cor: Yehiza Aguilera Orozco, Claudio Avila Cazorla, Artur Bargaló Panosa, Ainhoa Becerra Lozano, Zacarias Bouabou Mohamed, Ana Carbonero Miranda, Malika El Ahrèche, Javier García Morales, Luis García Gutiérrez, Pau Heredero Rectoro, Natsycky Kadakléh, Miriam Lara Meiker, Alba Rosa Martínez Escobar, Vera Medina Perelló, Kevin Mila Dairmu, Oscar Molina Pujadas, Sandra Nogué Salvador, Cristina Olmedo Delgado, Miguel Ángel Prieto Diaz, Víctor Sepúlveda Martín, Alessandro Tassi, Gerard Vegas Almon. Dibux de Pau Heredero.

LA PETITA GRANDIETA

Guitarra: Félix de Blas. Cor: Clara Antonin Muñoz, Alex Becerra Lozano, Judith Cabrera Fané, Paula Casado Fries, Raquel Criado Tortajada, Sekou Diakité, Dries El Ahrèche, Laura Fernández Fúla, David García Vila, Miquel García Molina, Javier Garrido Vázquez, Talibo Kadakléh, Daniel Martínez Alfonso, Sergio Moreno Linares, Vera Medina, Cristina Olmedo, Nuriá Naranjo Hernández, Mireia Navarro Rátols, María Olmo Romero, Evelyn Romero Campaña, Carlos Ruiz Rovira, Ingrid Salvador Cónsola, Júlia Sessat Montauk, Adrián Tarrayo Cuenda, Adriá Velasco Márquez. Dibux de Dries El Ahrèche.

CARGOL TREU BANVA

Guitarra: Félix de Blas. Cor: Sergio Albaladejo Baos, María Andrea Abad, Ainhoa Amela Jabalera, Víctor Dastés Cano, Natalia Fernández Díaz, Pol Ferrero Pozo, Alex Ibáñez Borrego, Sara Jiménez Mellado, Esther Jorquera Martínez, Joan Junyent Canals, Denis Martínez Pablo, Alejandro Martos Canajá, Leyre Méndez Sánchez, Raúl Pizarro Casanova, Juli Prados Alvarez, Alex Ramos Villar, Abel Ramos Alfonso, Nerea Robles Rodríguez, Ivan Sánchez Parra, Fátima Tandian Diakhara, Ana Torres Campos. Dibux d'Abel Ramos.

LA TORTUGA

Guitarra, caca i plat: Félix de Blas. Cor: María Amorós Vicente, Carmen Barja Torreguitart, Aida Barrero Rodríguez, George Cristian Bothaza, Andrea Cano Avilés, Ivan Casado Blanco, Mireia Alex Delgado Alonso, Arano Donaire Aguirre, Judith Echazarri Moloto, Judith Herranz Sánchez, Bubu Jawo, Alba Martín Martínez, Marina Martínez Dantí, Montserrat Mantos Ruiz, Sergi Peña Romero, Candela Julia Rodríguez, Mireia Navarro, Paula Casado, Cristina Olmedo, Vera Medina, Carla Rodríguez Salvador, David Rodríguez Lopera, Paula Romero Glabert, Carlos Sánchez Álvarez, Paula Tejada Iglesias, Paul Valdés Heredero, Marc Vitarold Alsina, Noia Vlaher Pérez. Dibux de Judith Herranz Sánchez.

EL LLÉO

Guitarra i tassaoneta: Félix de Blas. Cor: Silvia Álvarez Ortiz, Mónica Arrau Piculla, Pau Aseño Ferrera, Mounad Barkani, David Buenaventura Cañaberas, Oscar Caler Romero, Daniel Córdoba Sánchez, Sandra El Ouahabi Caro, Victoria Eugenia González Gómez, Jordi Jorquera Martínez, Aitor Moles Ruiz, Alejandro Muñoz Bultrago, Gerard Nicolás Gat, Sandra nogué, Vera Medina, Cristina Olmedo, Gerard Perseguer Valls, Valentina Isabella Piedras Blanco, Daniel Polanco Corrales, José Alberto Ponce Carmona, Júlia Rabert Salvador, Cristina Romero Muñoz, Esteve Soto Sánchez, Alex Torres Díaz, Yenia Zimmermann Jodar. Dibux de Jordi Jorquera.

L'ESQUIROL

Guitarra i arpa de boca: Félix de Blas. Cor: Mariana Paula Amari Fuentes, Alejandro Avila Cazorla, Ruben Casado Blanco, Alejandro Cuñado Sáez, Ana María De Dios Maya, Sergi Ramon Diaz Clavé, Marcos García Carmona, Carla Gil Pileira, Sergio Herranz Sánchez, Oriol Hidalgo Martín, Guadalupe Izquierdo Vincent, Juan José Jiménez Mellado, Luis Marcos Carreras, Marina Mercader Morote, Cristina Olmedo, Vera Medina, Mireia Navarro, Paula Casado, Irene Morales Santalucia, Ferran Muñoz Silva, Iván Rodríguez Lopera, Judith Rodríguez Salvador, Emma Rodríguez Roca, Bryan Rodríguez Segovia, Marc Saludes Galego, Gemma Xiang Tintó Fité. Dibux de Ana María de Dios.

LES BALENES

Veu: Júlia Bertólin. Piano: Félix de Blas. Cor: Alex Torres, Victoria E. González, Cristina Olmedo, Vera Medina, Sandra Nogué. Dibux de Alex Avila.

ELS POPS

Piano: Félix de Blas. Cor: Alex Torres, Victoria E. González, Cristina Olmedo, Vera Medina, Sandra Nogué. Dibux de Júlia Rabert.

ELS DINOSAURES

(Some of these days, Shelton Brooks)

Trompeta i veu: Ricard Gil Clarinet, Pau Casares, Trombó: Óscar Font, Washboard, tuba i banjo: Félix de Blas. Cor: David Iruela, Josep Ruiz, Sandra Torrelles, Eric Albarrán, Laura Morcillo. Dibux de Miriam Sánchez.

BLANC I BLAU

Veu: Xavier Xancó. Bateria, tuba, piano, fíbuloi i veu: Félix de Blas. Cor: Luis Macaroz, Cristian Ruiz, Sergi Medina Eduard Ramos, Oriol Vidal, Dani Macaroz, Miquel García, Edgar Serra, Ivo Favió Castillo, Merlin Castillo, Daniel Martínez, Josep Rayà, Toni García, Francesc Vilari, Daniel Romero, Sergi Gasso, Abel Llancho, Carlos Caló, José E. Sola, Joan Vilarit, Jaume Esposa, Francisco J. Reina, Jorge Moreno, Rosa Rodríguez, Francisco Reina, Eduard Serra i Antoni Bertran. Dibux d'Antoni Bertran.

MAMBO NYAMBO

Perussó, baix, piano, guitarra, pimes i veu: Félix de Blas. Cor: Amanda de Noguera, Nuriá Sánchez, David Iruela, Josep Ruiz, Sandra Torrelles, Eric Albarrán, Laura Morcillo. Dibux de Félix de Blas.

CANT DE JOIA

Carilló: Laia Moragrega. Flautes: Rocío Guerrero, Cíntia Peña, Alberto García, Alba Alarcón. Teclat: Gerard Mena. Guitarra solista: Gemma Gómez. Guitarra rítmica: Félix de Blas.

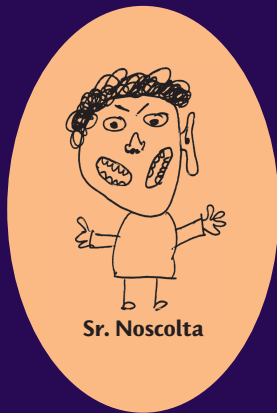
BEN SEGUIR QUE TU RUPRÁS

Veu: Júlia Bertólin. Baix elèctric: Marc de Blas. Pimes: Albert Vicente. Perussó i guitarra, pimes i veu: Félix de Blas. Ambient de classe: Silvia Álvarez Ortiz, Mónica Arrau Piculla, Pau Aseño Ferrera, Mourad Barkani, David Buenaventura Cañaberas, Oscar Caler Romero, Daniel Córdoba Sánchez, Sandra El Ouahabi Caro, Victoria Eugenia González Gómez, Jordi Jorquera Martínez, Aitor Moles Ruiz, Alejandro Muñoz Bultrago, Gerard Nicolás Gat, Gerard Perseguer Valls, Valentina Isabella Piedras Blanco, Daniel Polanco Corrales, José Alberto Ponce Carmona, Júlia Rabert Salvador, Cristina Romero Muñoz, Esteve Soto Sánchez, Alex Torres Díaz, Yenia Zimmermann Jodar. Cor: David Iruela, Josep Ruiz, Sandra Torrelles, Eric Albarrán, Laura Morcillo. Foto de Miquel Pasqual.

Tots els aranjaments musicals i el dibux del Sr. Nicolsota són de Félix de Blas.

Voldria dedicar aquest CD a tots els infants del món i a tots els que han de venir, ja que són ells qui poden fer **UN MÓN MÉS JUST** i en pau. També a tota aquella gent que dedica el seu temps a fer feliços els nens i les nenes.

Agraïments: A la gent de l'Escola, mares, pares, mestres i alumnes, que amb el seu granet de sorra han fet que aquest CD sigui una realitat. A la Natàlia, la Cinta i en Pau, pel seu temps. A l'Òscar Font i en Ricard Aranda pel disseny gràfic. Als músics, Alfred Borau, Marc de Blas, Xavier Miró, Txema Hernández, Jordi González, Òscar Font, Laura Teruel, Marta Rubio, Guillermo Alcañiz, Xavier Xancó, Núria Sánchez, Amanda de Noguera. A en Ricard Gili de la Locomotora Negra, en Pau Casares de la Vella Dixieland, i en Toni Cuesta del Tranvia Blanc. Gràcies a tots.

**Aquest CD ha estat enregistrat els mesos d'abril i maig de 2005 al Patronat Pau Vila.
Mesclat i masteritzat als estudis Cal Fifot de Santa Eulàlia de Ronçana.**

Idea i realització: Fèlix de Blas i Lorenzo